По широких степах України
І по різних далеких кутках
Ми згинаєм робітницькі спини
І тримаєм всю працю в руках.

Тільки з праці тієї не досить
Навіть хліба для наших дітей,
Бо лихий соціальний недосвіт
Зупиняє довільних людей;

Зупиняє од руху, од світу
Благородних високих ідей,
Що виводять із давнього гніту
До братерства і волі людей.

Що ведуть їх під прапор науки
І навчають людей в боротьбі
Поважати робітницькі руки
І прийматись за працю собі.

Ми працюєм без міри, без ліку
На широких степах, на морях,
Ми вкорочуєм працею віку
В наймитах, в грабарях, в шахтарях.

До життя ми всі засоби людям
З підневільної праці дали, —
То невже ми того не здобудем
І собі, що другим здобули?

***

Джерело: друковане видання.